

той е на Графа Дурлинскаго, когото, ный имамы добръ на око, понеже е богатъ. Иди да поискашъ прибѣжце при него, и кажи му, че си ранилъ Чичикана който за това тя и гони; той ми познава по името, защото го накарахъ да mine нѣколко дни, не толкозь добръ; но казувамъ ти пакъ да знаешъ, че додѣто ся бавишь тамъ, къщата му нѣма да ся бутне; внимавай обаче да не излѣзешъ отъ тамъ прѣди додѣ ся не минѣтъ три дни, и да ся небавишь тамо повече отъ осъмь дни: Прощавай. „

Съ голѣмо благодареніе ся опростихмы съ Чичикана и дружината му. Съвѣтытъ на татарина бѣхъ заповѣди, рѣкохъ на Болеслава, да бързамы да стигнемъ по-скоро въ тойзи твърдѣль, който ни посочи. И азъ познавамъ по име само тогозь Дурлинскаго, Пулосскый ми е говорилъ по нѣкога за него, може бы той и да знае кѣдѣ е прибѣгнахъ Пулосскый, и не ще бѣде мъчно съ нѣкоиъ лесникъ да го научимъ.

Да става каквото ще, азъ ще кажъ че Пулосскый ны проважда, съ тѣзи прѣпорѣкы по-лесно ще сполучимъ колкото за това дѣто ни нарѣча Чичиканъ. Но ты, Болеславе, помни че ми си братъ, внимавай да ма не издадешъ нѣкакъ.

Когато стигнахмы до окопытъ на твърдѣльтъ, челоуѣцытъ на Дурлинскаго ны попытахъ, кои сме; азъ отговорихъ, че идемъ допратены отъ Пулосскаго до господаря имъ, и че разбойницы нападнѣхъ на насъ и ны гонятъ. Тогазь тѣ снѣхъ движимыйтъ мость, и като влѣзохмы рѣкохъ ны, че на тойзи